

Retsplejelovent indeholder ikke i dag bestemmelser, der særskilt omhandler såkaldt *teleobservation* – det vil sige indhentelse af oplysninger fra udbydere af telenet og teletjenester om, hvilke mobiltelefonmaster en mistænkt mobiltelefon løbende er i kontakt med med henblik på at stedfæste mobiltelefonen, når den er tændt. Politiets adgang til at foretage teleobservation beror således i dag på de principper, der kan udledes af retspraksis, og som bl.a. bygger på retsplejelovens ovennævnte regler om observation.

Dette rejser spørgsmål om, hvorvidt der er grundlag for at fastsætte udtrykkelige bestemmelser om denne type af indgreb i retsplejelovent, således at der bl.a. kan tages nærmere stilling til, hvilke betingelser der i givet fald bør skulle være opfyldt.

4.4. Ved *edition* meddeles der en person, som ikke er mistænkt, pålæg om at forevise eller udlevere genstande, jf. retsplejelovens § 804, stk. 1. Afgørelse om edition træffes som udgangspunkt af retten ved kendelse på politiets begæring, jf. § 806, stk. 1 og 2. Politiet har dog mulighed for selv at træffe beslutning om edition, hvor indgrebets øjemed ville forspildes, hvis retskendelse skulle afventes, jf. § 806, stk. 3. I sådanne tilfælde skal politiet efter anmodning fra den, som indgrebet retter sig imod, snarest muligt og inden 24 timer forelægge sagen for retten.

Betingelserne for edition vil være opfyldt, hvis efterforskningen vedrører en lovetrædelse, der er undergivet offentlig påtale, og der er grund til at antage, at de oplysninger, som ønskes fremlagt, kan tjene som bevis, jf. retsplejelovens § 804, stk. 1.

Om *reglernes praktiske betydning* kan bl.a. oplyses, at editionskendelser anvendes til at få udleveret oplysninger om en mistænkt fra f.eks. banker og pengeinstitutter, teleselskaber mv.

Politiets Efterretningstjeneste vil i en række sammenhænge kunne have behov for passageroplysninger fra luftfartsselskaber, f.eks. med henblik på at kortlægge en mistænkt persons rejseruter mv. I tilfælde, hvor luftfartsselskabet ikke frivilligt vil udlevere disse oplysninger, vil Politiets Efterretningstjeneste i dag skulle indhente oplysningerne i medfør af retsplejelovens almindelige regler. Der vil imidlertid næppe i praksis kunne forekomme tilfælde, hvor retsplejelovens betingelser for edition (jf. ovenfor) ikke er opfyldt med hensyn til passageroplysninger, som kan have betydning for varetagelse af tjenestens opgaver.

Dette rejser spørgsmål om behovet for lovændringer med henblik på at sikre tjenesten en hurtigere og mere effektiv adgang til sådanne oplysninger, der kan være af væsentlig efterretningsmæssig betydning. I den forbindelse bemærkes det, at politiet efter den gældende ordning på udlændingeområdet uden retskendelse kan indhente en række passageroplysninger fra luftfartsselskaberne til brug for ind- og udrejsekontrol.

5. TV-OVERVÅGNING

5.1. Regulering af *privates* adgang til at foretage *tv-overvågning* findes navnlig i tv-overvågningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 788 af 12. august 2005.

Efter § 1, stk. 1, i tv-overvågningsloven må private som udgangspunkt ikke foretage tv-overvågning af gade, vej, plads eller lignende område, som benyttes til almindelig færdsel. Ved tv-overvågning forstås vedvarende eller regelmæssigt gentagen personovervågning ved hjælp af fjernbetjent eller automatisk virkende tv-kamera, fotografiapparat eller lignende apparat.

Forbuddet mod tv-overvågning gælder ikke tv-overvågning af tankstationer, fabriksområder, overdækkede butikscentre og lignende områder, på hvilke der drives erhvervsvirksomhed, såfremt overvågningen foretages af den, der har rådighed over området, jf. § 2, nr. 1.

Forbuddet gælder heller ikke tv-overvågning af penge- og vekselaautomater samt pengetransportbiler, såfremt overvågningen foretages af den, der har rådighed over automaten eller køretøjet, og såfremt tv-overvågningen er indrettet således, at den alene er rettet mod personer, der befinder sig i umiddelbar nærhed af automaten eller køretøjet, jf. lovens § 2, nr. 2. Endelig er tv-overvågning, der ikke er forbundet med optagelse af billeder på videobånd, film mv., undtaget fra forbuddet, når denne foretages som led i overvågning af egne indgange, facader, indhegninger eller lignende, jf. § 2, nr. 3.

Private, der foretager tv-overvågning af steder eller lokaler, hvortil der er almindelig adgang, eller af arbejdspladser, skal oplyse om dette ved skiltning eller på en anden tydelig måde, jf. lovens § 3, stk. 1. Det gælder dog ikke i de i § 2, nr. 2 og 3, nævnte tilfælde – det vil sige ved tv-overvågning af pengeautomater og pengetransportbiler samt ved tv-overvågning af egne